

שיא ריית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה ט' | גיליון שיצ"ג | פרשת צו תש"פ

יציאת השבת	כניסת שבת	ביתר - ירושלים
20:18	18:25	ת"א - בני ברק
20:15	18:41	לונדון
20:52	19:18	ניו יורק
20:37	19:03	הזמנים לפי שיטת ר"ת

"מן הבאר הוא" דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

אל תאכלו ממונו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש (שמות יב, ט). כי אם צלי אש. נראה, דטעם המצוה היא, שהאש אינה סובלת דבר זר, אך לא כן המים, והרצון היה שבקרבן פסח יהיה הכל לשם שמים בלי תערובת כלל.

כ"ק מרן רבינו הקוה"ט זי"ע

יהודי של קרבן פסח

ישקו העדרים

שאב את נשמות ישראל לנחלתו ולחלקו, באותו זמן הפכנו לעובדי ה'.

אנו נעבוד את ה' כמו מהלכה של האש, העולה היא למעלה, המסכסכת ומטרפת דברים אחרים, שלא רוצה מים בקרבתה, שהיא הפועלת היחידה, כך לימד רבינו הקדוש זי"ע את אנשיו, אנו עובדים רק את השם, נקודה! ללא עוד תוספת, ללא עוד טעם לואי, אלא בלתי לה' לבדו.

חג אחד בשנה יש לנו, שסעודת ליל התקדש חג, אינה רק לעונג יום טוב גרידא כי אם תפלה ובית הכנסת במלוא מובן המשמעות, לילי פסחים נדמים כעבודת הקודש בבית המקדש, כאשר אנו מרחיבים את מעגל הקדושה, ומכניסים לתוכו גם את האכילה ושתייה שייחפכו גם הם לנתיבות רוחניים בשביל העולה אל מעלה, כך שמכל שכן וקל וחומר בן בנו של קל וחומר, עלינו לזכור היטב, שכאשר אנו עוסקים בלימוד התורה, בעבודת התפלה ובמעשי גמילות חסדים, שלא נעשה זאת לצורך גשמיות חומרניו העכור והבוגדני, אלא בלתי לה' לבדו.

הזמן המסוגל הזה, בראש כל מועדות נשאת פסח, מאפשר לכל יהודי להיות יהודי של קרבן פסח, יהודי שלא מערב עוד דברים בעת שעובד את השם, בזכות אכילת המצה, המרור והכורך ושולחן ערוך, אמירת ההגדה וארבע כוסות, נזכה לאכול מן הזבחים ומן הפסחים אשר יתמצה דמם על קיר מזבחך לרצון, אמן כן יהי רצון.

עבודת השם, בזמן ההוא מתרחשת קרבת אלקים איתנה, נדירה במשמעותה וביכולותיה הגבוהות, כאשר יהודי מקריב את קרבן פסח, הוא זוכה לשיא השיאים של ההתקרבות בין ישראל לאביהם שבשמים, משם הוא ישאב את הכח היומיומי לראות בכל פינה שהוא פונה את ה' אלוקיו, כל הקשיים יתגמדו, ויקבלו את הפרופורציה שלהם, אמת שקשה, אמת שזה לא פשוט, אבל אפשרי ויתכן, כי יש רבנונו של עולם, ובאמת הישות שלנו היא לא משהו.

הרעיון הפנימי של קרבן פסח, הוא בעצם הרעיון הכללי של עבודת השם בכללותה ובפרטותה, על האדם לשאוף לעשות את מעשיו לשם שמים! כל ההלוך ילך של קרבן הפסח מורה על הדברים במדויק, הכללים והחוקים הנלוים אליו, סדר עשייתו ואכילתו וכו', מורים שהקרבן הזה הוא קרבן הקרבנות, הוא הכותרת של עבודת השם, מכאן ואילך היהודי יודע מה לעשות בחייו הרוחניים, הוא ישתדל לאמץ את הנלמד מאותם רגעים מדהימים של קרבת אלקים לי טוב.

לכן בא הצווי לצלות את קרבן פסח לגמרי לגמרי באש, לה יש את התכונה הנדרשת בעבודת השם, לעשות הכל בלי תוספות לוואי, האש טבעה שאינה סובלת דבר נוסף, היא מתקוממת ונאבקת על עצמאות מציאותה היחידנית והבלבדית, עד שהיא מנצחת ומקבלת את שלה - השורדת המולכת בכיפה. קרבן פסח, גם הוא אמור לשלוט בכל, הפסח הוא זמן שפסח ה' על הבתים ומשם

מאוד קשה לעשות דברים לשם שמים, האדם הפשוט הוא כה גשמי ואינטרנסטי, שרוצה רק בטובות מידיעות עצמיות, קשה לו לעשות דברים לשם פעלם, שהוא עצמו לא יהנה מהם כלל, ולכן גם כאשר עושה דברים שבזוהר עולם צוה, והוא משעבד את עצמו אל המציאות הרוחנית האלוקית, מיד בא היצר הצר הצורך ומשתף עם המעשה הזאת איזו שהיא הרגשה עצמית, שהיא התפל לעבודת השם, ואף מורידה את המעשה מדרגתו הנעלית.

בעצם, זה כל המאבק הקיים בין שתי הגישות לחיים, באופן עקבי ותמידי, נדרש האדם להסיר את מכשול האני מכל הענין של עבודת השם, נכון שהוא אדם בשר ודם, מלא רגשות אנוכיות מולדות, עם התמודדויות לא פשוטות של אני ואפסי עוד, כבר מרגע גיחתו לעולם הגשמי, בילדות ובקטנות וכו', אבל השיא וגולת הכותרת של עבודת השם טהורה נדרשת להיות באמת - בלתי לה' לבדו.

ככל שזה קשה ודורש מאמץ, התגמול בא מיד, כי ברגע שאדם חווה את הביטול המתוק אל הקדוש ברוך הוא, באמת לאמיתה, הוא בעצם מקבל שחרור רב ממדי, מכל המאסרים החומרניים הכובלים את הנפש אל עולם של ריק ובהלה, עולם של זיוף ושקר, הונאה עצמית ורמאות בלתי פוסקת, ההופכת את קדשי הקדשים לענני בוקר חולפים ועוברים.

קרבן פסח, מרים יותר מכל דבר, את הדגל של

דברות קודש

מנ"ק מוך אדמו"ר שליט"א

רעיון דרעוין פרשת צו שבת הגדול תשע"ה

אימת הבריות מבוראם, אולם, שבת הגדול עולה על כולנה, כיון שבשבת זו מתעוררת רחמינו וחסדיו המרובים של הקב"ה על עמו ישראל מתוך אהבה. וע"כ זכינו לגאולת הנפש, לפיכך בעת הזאת, המתעוררת בעולם העליון מידת האהבה לפנים משורת הדין, מוטל עלינו החובה, נמי להתעורר ולקיים עד מקום שידינו יד כהה מגעת, את המצוות עשה של ואהבת את ה' אלוהיך, בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך. וענין זה מתעורר כבר בעת שבדקין ער"פ בחורין ובסדקין, לבער מקרבנו הרע, את השאור שבכל פינות הלב אפילו במשהו, ובכך מראים ומרבים אנו להשי"ת, שאהבה נפשינו, לעבדו ולעשות רצונו, מתוך אהבה ורצון מבלי כפיה של מאן דהוא, ולא עוד, אלא כיון שקרוצי חומר אנו, ולא ידע איניש נפשיה עד מתום, לפיכך מגלין אנו דעתינו לאחרי הביעור, דבאם נשתייר משהו רע שלא עלתה על דעתנו, או שמש הוא מזכרונינו, הרינו מגלים דעתנו שברצונו לבערו מלבנו ביעור גמור, וע"כ תקנו לנו חכמינו ז"ל לומר בשעת ביעור ושריפת חמץ כל חמירא וחמיעא דאיכא ברשותי, דחזיתיה ודלא חזיתיה וגו'. וכשזכר לבער כל החמץ כולו מרשותינו, אזי תהא גופינו מקום להכניס המצות בקרבנו, שהם מיכלא דאסוותא, המרפאים את תחלואי הנפש, ותהא גופינו מזוכך ומטוהר לעבודתו ית"ש, ללא כחל ושרק. וכפי שכבר הזכרנו את מה שהרבה לבאר הרה"ק בעל התפארת שלמה זי"ע (מועדים - שבת הגדול) עה"פ (ויקרא, ט) מצות תאכל במקום קדוש, בחצר אוהל מועד יאכלוה. שע"י אכילת המצות בקדושה ובטהרה, אזי נהפך הגוף למעין קדושת אוהל מועד.

השי"ת יזכינו לנו ולכל ישראל, שנזכה לקיים את כל המצוות התלויות בחג הקדוש הזה, מתוך אהבה ושמחה וחירות הנפש, ונהיה משועבדים אך ורק להבורא ית"ש, ברמ"ח איברינו ושס"ה גידיו, ונזכה בהאי שעתא לאכול מן הזבחים ומן הפסחים, בבנין בית בחירתנו ותפארתנו, ע"י ביאת משיח צדקינו וגואלינו, במהרה בימינו, אמן.

אשר בגינם נברא העולם האמיתי, שבו נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים, ולהשרות שכינתו באהבה בין בני ישראל המובחרים שבאומות, ועי"כ יהיו מוכנים לקבל את תורתנו הק', כדכתיב (שמות ג, יב) בהוציאך את העם ממצרים, תעבדון את האלוהים על ההר הזה. ואז נתמלאה הייחוד והחיבור הנכסף של הקב"ה עם בני ישראל ותורתו הק'. וממילא, בשבת קודש הדין, יש את הכח הנצחי והסגולי, להשפיע ולהאיר מהאורות הגדולים המזהירים כוזהר הרקיע, לקראת ליל התקדש החג. ואמרו רז"ל (מכילתא בא פר' יא) משכו ידיכם (שמות יב כא) מעבודה זרה, וקחו לכם צאן של מצוה. והציווי הזאת עומדת וקיימת לנצח נצחים, דאפילו בזמנינו שאין לנו בידינו הזכות להקריב קרבן לה', מ"מ, בבוא יבוא יום הגדול והקדוש דנו, אשר מצווים אנחנו לאכול בו מצה שהיא קודש הקדשים, עלינו למשוך את ידינו, מכל מחשבה ועבודה זרה, שהיא נגד רצונו ית"ש, לבל תהא ח"ו בבחי' וכל זר לא יאכל קודש. אלא, שנהיה קרובים אל ה' אלוהינו, ונגביר אהבתו ותשוקתו אליו, על אשר פדה את נשמתנו מעומוק שביה הרוחני, וזכינו לקבל ולקיים את דברי תלמוד תורתנו, למען שמו באהבה. וע"כ נהגו העולם לומר מגילת שיר השירים לאחר ליל הסדר, **[חיי אדם כלל קל, סעיף יט ס"ק טז - כף החיים סי' ת"פ ס"ק יב. וכך נהג כ"ק מוך אדמו"ר זי"ע ועני"א]** כיון דחזינו ביה את פסגת האהבה שבין ישראל לאבינו שבשמים. וכבר מילתינו אמורה אשתקד, ששם חג הפסח נקרא ע"ש שפסח הקב"ה, על מצבם של עם ישראל, ולא המתין בה, עד שיהיו בני ישראל ראויין ליגאל, אלא, מרוב אהבתו אלינו, הוציאם בחפזון רב, כדי לטהרנו ולקדשנו בקדושתו של התורה, ועי"ז יהיה להם הכח לעמוד מול גלי המיצר של היצה"ר, ובכך יעשו רצונו בלבב שלם.

מתאמרא משמיה דצדיקי קמאי, שישנו ב' שבתות גדולות בשנה. הראשון היא שבת שובה, והשני לו, שבת הגדול. והנפ"מ בין שניהם, ש ש ב ת ש ש ב ת ש ש ב ת ש ש ב ת ש ש ב ת

טעמים רבים איכא אלקמה נקרא שבת זו שבת הגדול. ואיתא בטור (או"ח סי' תל) וז"ל: שבת שלפני הפסח קורין אותו שבת הגדול, והטעם, לפי שנעשה בו נס גדול, שפסח מצרים מקחו בעשור כדכתיב בעשור לחודש הזה, ויקחו להם שה לבית אבות שה לבית, ופסח שיצאו ישראל ממצרים היה ביום ה' כדאיתא בסדר עולם **[פ"ה]** ונמצא ש' בחדש היה שבת, ולקחו להם כל אחד שה לפסחו, וקשר אותו בכרעי מטתו, ושאלום המצריים למה זה לכם, והשיבו לשחטו לשם פסח במצות השם עלינו, והיו שיניהם קהות על ששוחטין את אלהיהן, ולא היו רשאים לומר להם דבר, ועל שם אותו הנס קורין אותו שבת הגדול: והקשה בפרי מגדים הביאו ה"ט (אורח חיים סימן תל) וז"ל: מפני הנס. - רבים מקשים א"כ ה"ל ליחס הגדול' לי בחדש אפי' בחול, ושמעתי מפי הרב מהר"ר משה חריף ז"ל, דבאותו י' לחדש נעשה עוד נס שנבקע הירדן, וא"כ היו סבורים שהמעלה היא מחמת נס הירדן, לכן קראוהו שבת הגדול דיום עלייתן מהירדן לא היה בשבת, והגדתי זה לפני מו"ח **[הב"ח]** ז"ל וקלסי, ע"כ:

והנראה לומר בעזרת ה', בהקדם מה שכתב המהר"ל בספרו תפארת ישראל (פרק מז) וז"ל: ולפיכך שבת שלפני הפסח, ראוי לקרוא "שבת הגדול", כי שם ה' יתברך בכח השלמת הבריאה של שבת בראשית, לצאת לפועל לגמרי מה שיושלם העולם על ידי ישראל, והוא גדול יותר ויותר ממה שהוא שבת בראשית שהשלים הטבע בלבד, ושבת שסמוך לפסח, שיצאו ישראל ממצרים בשביל יציאת מצרים שהיה בכח השבת, ראוי שיהיה נקרא שבת הגדול, כי היציאה ממצרים, היא השלמה העליונה וגדולה, וזהו פירוש האמת והנכון **[יעו"ש אריכות הדברים]** רצ"ל, שבבריאת העולם, ברא הקב"ה בששת ימים, את השמים ואת הארץ וכל הנלווים להם, וביום השביעי שבת מלאכתו וינפש. אולם, בשבת הגדול, הוציא ה' את עמו ישראל ממצרים, ומשכו ידיהם מעבודה זרה, ולקחו לעצמם מכאן ולהבא צאן של מצוה, ונתהווה ההבדל בין ישראל לעמים,

אור זרוע לצדיק

כ"ק האדמו"ר רבי חיים מאיר מויזניץ נולד ביום ט"ו כסלו תרמ"ח לאביו רבי ישראל מויזניץ, ולאמו הרבנית הינדא בת רבי מאיר מדז'יקוב. נקרא ע"ש זקניו הק' בעל 'תורת חיים' ובעל 'אמרי נועם'.

בהגיעו לפרקו נשא את הרבנית מרגליא בת רבי זאב מראחמיסטריווקא. נסמך להוראה ע"י גאוני הדור המהרש"ם מברעזאן ורבי מאיר אריק.

בשנת תר"ע נתקבל לאב"ד בוילחאוויץ. עמד לימין אביו בהנהגת העדה בגרוסווארדיין ועם פטירת אביו הק' בשנת תרצ"ו מילא את מקומו בהנהגת עדתו הק'.

בשנת ת"ש יסד ישיבה בעיר גרוסווארדיין. בשנת תש"ד בעת שנכנסו הצוררים לרומניה ברח עם בני משפחתו ובניסים ניצלו. לאחר המלחמה חזר לגרוסווארדיין ופתח שוב את ישיבתו הק'. לאחר כשנה נסע לאנטווערפן, ולאחר כשנה עלה לארה"ק, שם יסד ובנה את שיכון ויזניץ בבני ברק.

נלב"ע ט' ניסן תשל"ב, ומנו"כ באוהל ויזניץ בני ברק

תורתך שעשועי

כשלמד רבינו הרה"ק בעל אמרי חיים זי"ע בחברותא עם אחיו הרה"ק בעל 'דמשק אליעזר' זי"ע בילדותם, עשו לילות כימים בעמל התורה ובמשך שנתיים ימים לא פשטו בגדיהם משבת לשבת, אלא נמנמו קלות כשהם לבושים בבגדיהם, כי הלילה היה להם למשמר בהגותם בתורת ה'. כמו-כן לאחר נישואיו, היה רבינו לומד יחד עם אחיו הרה"ק בעל 'שארית מנחם' זי"ע מוישווא, כחמש-שש שעות כל לילה.

מאן דהו שהתחקה פעם אחרי רבינו, ראהו לומד במשך שש שעות רצופות בהציגו רגלו האחת על הרצפה והשניה על הספסל, על מנת שלא ירדם. לפעמים אף החזיק רגלו האחת בקערת מים קרים, גם בימות החורף, לבל יחטוף תנומה כלשהי בעת לימודו.

ארע פעם בעת שרבינו ניהל את הישיבה בגרוסווארדיין, שאחד הבחורים נזקק להגיע אליו באמצע הלילה, להמליץ למען מישהו באופן דחוף. התהלך אפוא

הרה"ק רבי

חיים מאיר מויזניץ

זי"ע"א

ה'אמרי חיים'

ט' ניסן תשל"ב

הבחור בחצר רבינו, שמא יפגשהו וישטח בפניו בקשתו, אך ללא הצלחה. סביבות השעה שתיים בלילה, הבחין הבחור באור הבוקע מאחד החדרים. בהטותו אזנו, שמע את קולו הערב של רבינו שלמד בלחש. בסברו כי הדבר אינו סובל דיחוי, חזר והציץ פנימה דרך חור המנעול, וראה את רבינו לומד בעמקות כשהרצפה לידו רטובה מהזיעה הניגרת מפני קדשו.

(מאיר החיים)

כאילו אמרם דוד המלך

בשנת תשט"ז השיא רבי מנדל גפנר ז"ל את בתו, ולשבת האויפרוף של החתן הרה"ח ר' גבריאל יוסף ויזניצר ז"ל נסע רבי מנדל לבני ברק, שכן העליה לתורה התקיימה בבית מדרשו של כ"ק האדמו"ר מויזניץ בעל האמרי חיים זצוק"ל רבם של החתן והחותן. בסעודה שלישית כשסיים מרן האדמו"ר זי"ע את דברי תורתו חוצבי להבות אש, הוסיף ואמר, כ"ק אבי בעל האהבת ישראל זצוק"ל היה רגיל למשול משלו, קטר הרכבת סוחר אתו קרונות רבים המחוברים אליו, וכל מקום אליו מגיע הקטר גם הם מגיעים אתו, על אף שאין להם את היכולת לנסוע בפני עצמם. כן אנחנו קרוצי חומר מעוטי יכולת, מה אנו ומה כוחנו, אמנם באומרונו מזמורי תהלים עולות תפילותינו עם תהילות דוד בן ישי, וגם אם לא היה בכוחם לפתוח שערי שמים, ברם בהתחברותנו לקיטור הרכבת, הוא דוד משיחנו, יעלו תפילתנו לפני כסא הכבוד. לאחר השבת התיישב רבי מנדל וכתב דברי תורה אלו, כשהוא מוסיף בכתב ידו, אילו לא באתי אלא לשמוע דבר זה דיי. כי הבנתי שמן השמים שלחו דברים אלו בפי האדמו"ר שליט"א לעודדנו ולהביננו עד כמה כוח התהלים מגיע.

(עולמו של חסיד)

כזית מצה להשביע הלב

סיפר ר' שכנא רותם ע"ה, שבדברי התורה שאמר מרן הרה"ק ה'אמרי חיים' מויזניץ זי"ע בשולחן ליל שב"ק בשבת הראשונה בבני ברק תש"ח, פירש את הכתוב 'ואקחה פת לחם וסעדו לבכם', באומרו, אברהם אבינו פנה אל המלאכים שבאו לבקרו ואמר להם, קחו כזית מצה

ותשביעו לבכם ואת חיותכם. היו שם יהודים מפולין שלא היו רגילים לדיבורים שכאלו, והדברים העלו על שפתותיהם חיוך קל. כשסיים רבינו את דברי קדשו החליפו הם ביניהם דיבורים. פנה אליהם בפתע ואמר להם, וכי ממה יכול אדם להחיות את נפשו אם לא מכזית מצה, ועוד הרי הדבר היה בליל פסח, ובוודאי שה'פת לחם' לא היה אלא מצה...

(נחלת אבות)

כשיושבים בצוותא, כל הצרות נעלמות

אמר כ"ק האדמו"ר מויזניץ שליט"א, זקיה"ק ה'אמרי חיים' זי"ע עה"כ וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש', 'צו' מלשון צוותא, כשיושבים בני ישראל באחדות, בחבורה טובה, אזי וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש', די אלע זאכן ווערן אוועק געשיקט פון זיי, ייצר הרע בורח מהם, כפי שפירש וישלחו לא נאמר, אלא וישלחו, שהצרוע והזב היינו היצר הרע הולך מעצמו.

(דער ויזניצער הויף)

כוח תפילתו

בעודנו שוהה בחיפה, זמן קצר אחרי הניתוח בא האדמו"ר מויזניץ רבי חיים זצ"ל ה'אמרי חיים' אל הרה"ק ה'בית ישראל' מגור זי"ע באכסנייתו לדרוש בשלומו, כידוע, שררו ביניהם מימים ימימה אהבה וידידות נפלאה, עיני הצדיק מויזניץ ולגו דמועות מרוב התרגשות כשקרא בקול רם 'ברוך רחמא דיהבך לן', כשעמד להיפרד מעל פניו, בצאתו מן הבית, קרא לעבר רבינו-הרבי מגור, דבר אחד אני שואל ומבקש מכם, וכשרבינו זי"ע נשא עיניו, כמי שרוצה לדעת מה זו בקשה, הוסיף והגיד בהתרגשות, שתאריכו ימים ותזכו לראות בבוא משיח צדקיני, ונענע בראשו ואמר, ביחד עמכם. עוד אמר אז הבית ישראל לאדמו"ר מויזניץ זצ"ל, אם הייתם מתאמצים כל כך בתפילה (זיך פארלייגט) שיבוא משיח, כמו שהתאמצת למען רפואתי, הלא כבר היינו נגאלים!

(פאר ישראל)

נדבת ידידנו הנכבד
הר"ר **נפתלי צבי פולק** הי"ו
אשר נדבו ליבו להשתתף בהוצאות הגיליון
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי'
יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה ממנו
ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס.

נדבת ידידנו הנכבד
הר"ר **שמעון שמואל בטלמן** הי"ו
אשר נדבו ליבו להשתתף בהוצאות הגיליון
לרגל שמחת הולדת הבת תחי'
יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה ממנה
ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס.

נדבת ידידנו הנכבד
הרה"ג **יעקב פולק** שליט"א
אשר נדבו ליבו להשתתף בהוצאות הגיליון
לרגל שמחת הולדת הנכד שיחי'
יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה ממנו
ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס.

• לעילוי נשמת •
הגה"ח **מנשה נחום ב"ר דוד זצ"ל**
נלב"ע י"ב ניסן תשס"ט. ת.צ.ב.ה.
זכות הפצת טעויות המודש, תמנוד לו לטובת נשמתו להתברך בכל מיני דמיטב.
נדבת נכדו הר"ר **שמעון שמואל בטלמן** הי"ו

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

קול קהילתנו 073-3834583

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

מזל לא טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך בזאת
את אנשי שלומינו
שהשמחה במעונם

הרה"ג ישראל פולק שליט"א
לרגל שמחת הולדת הנין

הרה"ג יעקב פולק שליט"א
לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ג דוד בנימין בטלמן שליט"א
לרגל שמחת הולדת הנכדה

הר"ר נפתלי צבי פולק הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן

הר"ר שמעון שמואל בטלמן הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת

יה"ר שייזכו לראות מהם ומכל יוצ"ח
רוב נחת ותענוג דקדושה

כעתידת
קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

לאור המצב השרוי כעת,
ובהתאם להוראות
בשבת קודש פר' צו
שערי בתי מדרשינו
יהיו סגורים

לרבים השואלים

מעמד הקבלת פני רבו
לא יתקיים השנה

לעדכונים ניתן להתקשר
לקול קהילתנו

ניתן להעביר מעות חיתין

ע"י קופת הקודש של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

במקומות דלהלן:

בעמדות נדרים פלוס ברחבי הארץ ע"ש "בני יעקב"
נדרים פון: 03-7630585 שלוחה 2320

גבעה א'

בית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
הרה"ח מנחם רוט
הרה"ח אהרן גרשטנקורן
הרה"ח דוד נחום בוקצין
הרה"ח חיים עקשטיין
הרה"ח משה אברהם קליין
הרה"ג משה וינברך

גבעה ב'

הרה"ג דוד בנימין בטלמן
הרה"ח מנחם מגדל למברגר
הרה"ח מרדכי לפקוביץ
הרה"ח דוד הלטובסקי
הרה"ג חיים שמחה רייזנר
הרה"ג יעקב פולק

מעוריטש 23/2
הר"ן 9/6
חיי יצחק 9/9
פחד יצחק 4/8
מעוריטש 29
ישמו ישראל 28/15

מרכז מוסדות נדבורנה ביתר
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

אנד צדיק מן הארץ

יחד עם כל בית ישראל מבכים אנו מרה את
הסתלקותו לשמי רום של האי גברא רבא
משרידי דור דעה משיירי כנסת הגדולה,
פאר מקדושים, האייד לאלפים באור תורתו ויראתו.

כבוד קדושת

אדמו"ר מווערדאן

זצוקלה"ה

זקן האדמו"רים לבית נדבורנא

וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'

ציון כבוד ופניית התנו בבני, חיי אר שורדנו. ככל הנחמת יתום את עמי בית ישראל ולא ישמע עוד
שוד ושפיכת דמים, ונחמוניס ילידי וישיבתו של ישראל, עדי נוכח לחושת בתשעת עולמים.

רבנן ותלמידיהן

הנהלת המוסדות

דחסידי נדבורנה ביתר
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ברכת מזל טוב נאמנה נשגר בזה קדם ידידנו החשוב
איש חמודות ורב תבונות, אציל הרוח תהילתו בקהל חסידים,
מסור ודואג בלב ונפש חפצה לקדשי בית חיינו,

הרה"ח **שמעון שמואל בטלמן** הי"ו
גבאי מסור בבית מדרשינו

ולאביו הרה"ג רבי **דוד בנימין בטלמן** שליט"א
דומו"צ דקהילתנו הק'

לרגל השמחה השרויה במעונם
בהולדת בתו-נכדתו תחי' למזל"ט

יה"ר שייזכו לזוות רוב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס.

המברכים בהכרת הטוב

הנבאים

מתפללי בית המדרש

רחוב פנים מאירים 12 שכונת הגפן, גבעה ב' - ביתר עילית
ת.ד. 50034. ביתר עילית | טלפון: 02-6334466 | פקס: 02-6334467